

Underbilag a.

Tilvækst - Skatten

af

Dr. phil. H. Köppe,

Privatdocent i Statsvidenskab ved Universitetet i Marburg.¹⁾

Spørgsmaalet om Beskatningen af den ufortjente Værditilvækst for faste Ejendomme i Byerne gaar sin praktiske Løsning i Møde med langsomme, men sikre Skridt. Efter at *Frankfurt a. M.* er gaaet foran, *Køln* og *Gelsenkirchen*²⁾ ere fulgte efter, lave nu ogsaa *Berlin* og *Bremen* sig til at indføre denne Skat hos sig. Den, som behøver Autoriteter for at overbevise sig om en Sandhed, han maa sikkert have følt sig imponeret af dette sidste Fremskridt. Det er dog omtrent den tyvende Del af den preussiske Stats Befolkning, som derved paa en Gang vil blive stillet under denne Skattereforms Rækkevidde, og fremtræder dog med *Bremen* denne Beskatning udover de preussiske Grænser. Dem, som have erkendt denne Beskatnings Betydning og Nødvendighed, kan der rigtignok ikke gives nogen større Sikkerhed for deres Overbevisning. Det er dog to mægtige Drivkræfter, som trænge sig frem fra helt forskellige Sider til denne Skatteudvikling i Kampen med Profitinteressen, som forsvarer sin ufortjente Gevinst imod den velfortjente Beskatning, og dette med en Ubehjælpssomhed og Ligegyldighed, som store Kredse endnu bestandig og til deres egen betydelige Skade lægge for Dagen lige overfor Forstaaelsen af moderne økonomiske Udviklingsfaser.

Disse Drivkræfter ere: paa den ene Side Byernes *finansielle Interesse*, eftersom Byerne som en Følge af den bydende Udvidelse af de dem paahvilende Opgaver — netop som Riget — maa lægge sig efter en ivrig Søgning efter Skatter. Mer dernæst *Retfærdighedens* Krav i Beskatningen — Fordelingen af Skattebyrden efter de dermed belæssede Skuldres Bæreevne. Denne kan ikke taale, at de af de stigende Grundpriser uden Vanskelighed sig ophobende Gevinstværdier blive omgaaede og ignorerede af Beskatningen uden at ødelægge de *sædelige Grundlag*, paa hvilke Samfundet udelukkende, hvad enten det gælder Staten eller Byen, kan løse sine Opgaver. Dem, som erklære vor bestaaende økonomiske og sociale Ordning, paa Grund af de Mangler, som klæbe ved den, for moden til Undergang, kan man neppe virke kraftigere sammen med, end naar man kun lægger den voksende Skattebyrde paa det mangfoldige Udbytte af den paa de forskellige Omraader anstrengte *Arbejdskraft* — hvorimod man skaaner den arbejdsløse Gevinst af den stigende Grundværdi.

Rigdommens store Tilvækst, som karakteriserer de sidste Aartier i økonomisk Henseende, hidrører jo hovedsagelig fra to Kilder: paa det industrielle Arbejdes for-

1) Anledning til dette den 13. Februar d. A. i Marburgs „Forening af Embedsmænd“ holdte Foredrag gav Projektet vedrørende Indførelsen af en Tilvækstskat, som drøftedes livligt iblandt Byens Indbyggere.

2) Skatteordningen i *Køln* se „Jahrbuch der Bodenreform“ 1905 S. 47 og 287, i *Gelsenkirchen* 1905 S. 203 og *Berliner-Udkastet* S. 29, 30—44.